

**Medlem af Inatsisartut
Karl-Kristian Kruse
Siumut**

Brevdato: 30-01-2020
Sags nr. 2020 - 1482
P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Svar på §37 spørgsmål nr. 2020-012 om sænkelse af alderspensionsalderen

Du har stillet spørgsmål vedr. en sænkelsen af alderspensionsalderen.

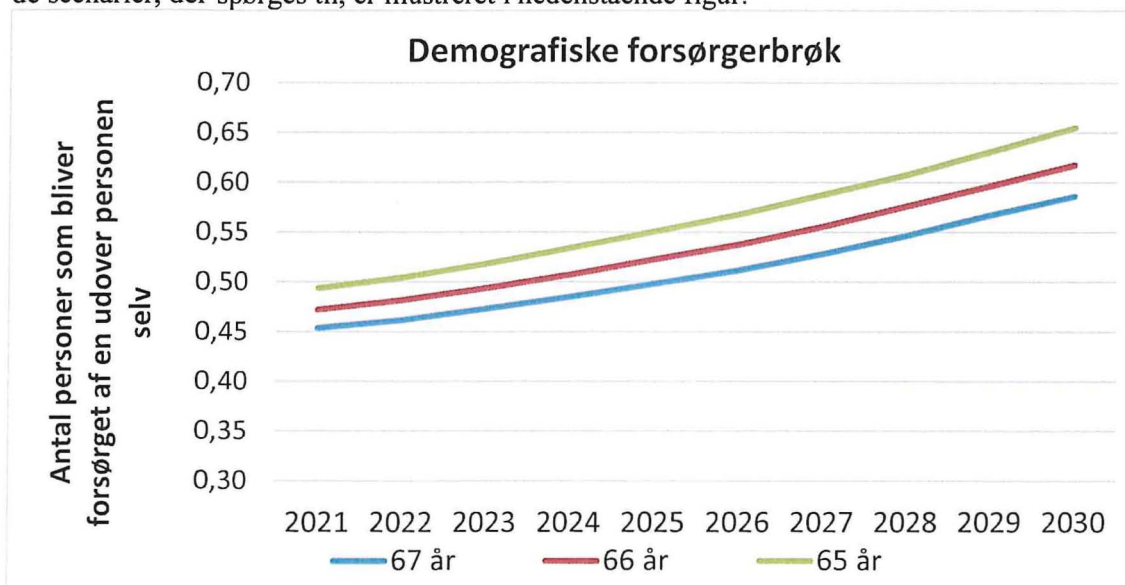
1) Hvis man nu i år 2021 undgår at sætte pensionsalderen op til 67 år og lader den blive på 66 år, hvilke økonomiske konsekvenser vil det da få for samfundsøkonomien?

Det vurderes, at det vil koste Landskassen i omegnen af 35 mio. kr årligt at lade være med at hæve alderspensionsalderen i 2021 til 67 år. Denne udgift omfatter både øgede udgifter til alderspension og færre skatteindtægter fra beskæftigelse. Dette beløb vurderes at stige til omkring 50 mio. kr. i 2030 grundet den demografiske udvikling, der bevirker, at der kommer flere personer på 66 år¹. Dette medfører således, at det langsigtede holdbarhedsproblem for de offentlige finanser, der ofte benævnes "dødens gab", vil blive forværret med dette beløb. Udover dette vil de ressourcer, der anvendes til dette formål, i sagens natur ikke kunne anvendes til andre initiativer, der kunne medvirke til at sikre langsigtet balance på de offentlige finanser. I denne sammenhæng kunne nævnes f.eks. investeringer i uddannelse, infrastruktur, indsatser på socialområdet og initiativer til at øge beskæftigelsesfrekvensen. Det er således vurderingen, at den langsigtede holdbarhed, der er en forudsætning for øget økonomisk selvåbenhed, vil blive væsentligt negativt påvirket.

I tillæg til ovenstående vil ændringer af pensionsalderen ændre på den såkaldte demografiske forsørgerbrøk. Forsørgerbrøken er et mål for, hvor mange personer en erhvervsaktiv person med sit arbejde skal forsørge udover sig selv. Forsørgerbrøken for

¹ Beregningerne er lavet på ligningsdata fra 2018 og under en forudsætning af, at helbredet hos de 65-årige, 66-årige og 67-årige er nogenlunde ens.

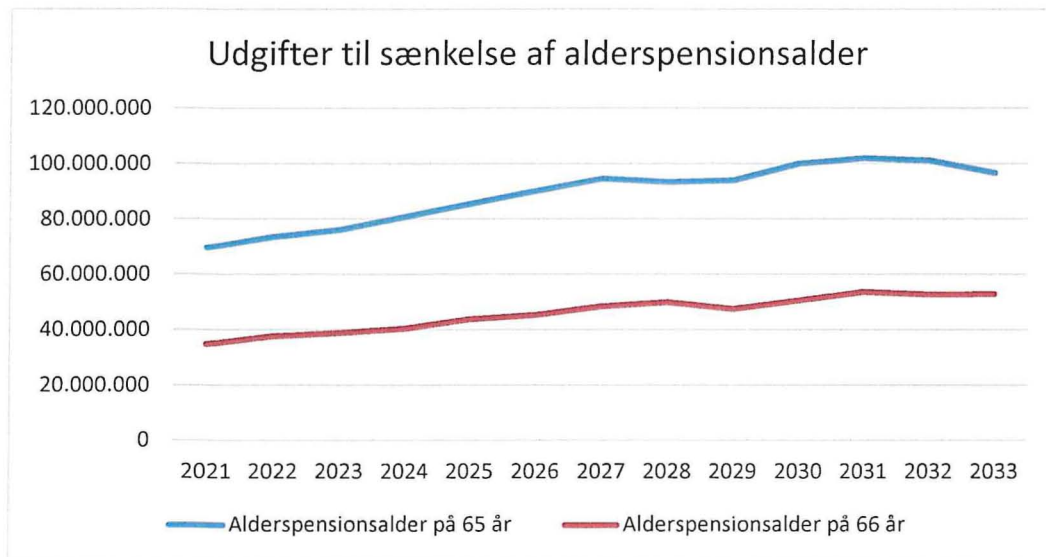
de scenarier, der spørges til, er illustreret i nedenstående figur.

Som det fremgår vil en erhvervsaktiv person med sit arbejde skulle løfte en tungere forsørgelsesindsats, hvis pensionsalderen ikke sættes op til 67 år. Der vil således foregå en overførsel af ressourcer fra de unge til de gamle.

2) Hvis man i år 2021 undgår at sætte pensionsalderen op til 67 år og sætter den ned til 65 år, hvilke økonomiske konsekvenser vil det da få samfundsøkonomien?

Det vurderes, at det vil koste Landskassen i omegnen af 70 mio. kr årligt at sænke alderspensionsalderen i 2021 til 65 år. Denne udgift omfatter både øgede udgifter til alderspension og færre skatteindtægter fra beskæftigelse. Dette beløb vurderes at stige til omkring 100 mio. kr. i 2030, da der kommer flere personer på 65 og 66 år. Dette er vist i nedenstående graf. De beskrevne påvirkninger af den langsigtede holdbarhed samt målsætningen om øget økonomisk selvårenhed, der blev beskrevet under svaret på spørgsmål 1, vil også gøre sig gældende i dette tilfælde. Den negative påvirkning af den langsigtede holdbarhed vil dog i sagens natur være endnu større. Den forventede udvikling i forsørgerbrøken er tilsvarende illustreret i figuren under spørgsmål 1.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq
Vittus Qujaukitsoq